



Infrastrukturdepartementet
Enheten för samhällets digitalisering
Sophie Ankarcrona
08-405 54 25

Utredningen om betrodda tjänsters delbetänkande Vem kan man lita på? Enkel och ändamålsenlig användning av betrodda tjänster i den offentliga förvaltningen, SOU 2021:9

Remissinstanser

Arbetsförmedlingen

Arbetsgivarverket

Avesta kommun

Bolagsverket

Borås kommun

Boverket

Bromölla kommun

Centrala studiestödsnämnden

CGI Sverige AB

Chalmers tekniska högskola AB

Comfact AB

Cybercom Group AB

Domstolsverket

E-hälsomyndigheten

Ekobrottsmyndigheten

Ekonomistyrningsverket

Finansinspektionen

Föreningen XBRL Sweden

Företagarna

Försvarets materielverk

Försvarets radioanstalt

Försvarsmakten

Försäkringskassan

Förvaltningsrätten i Karlstad

Göteborgs kommun

Halmstads kommun

Hammarö kommun

Hedemora kommun

Hofors kommun

Hogia Aktiebolag

Hovrätten över Skåne och Blekinge

Högsby kommun

Ideella Föreningen Teknikföretagen i Sverige

IIS – Internetstiftelsen i Sverige

Inera AB

Integritetsskyddsmyndigheten

IT & Telekomföretagen

Jönköpings kommun

Kammarkollegiet

Kammarrätten i Sundsvall

Karlstad kommun

Kinda kommun

Kiruna kommun

Kommerskollegium

Konkurrensverket

Kronofogdemyndigheten

Kungl. Tekniska högskolan

Kungliga biblioteket

Kustbevakningen

Köpings kommun

Landsorganisationen i Sverige

Lantmäteriet

Leksands kommun

Lindesbergs kommun

Linköpings kommun

Lunds tingsrätt

Länsstyrelsen i Uppsala län

Länsstyrelsen Gävleborg

Länsstyrelsen i Västra Götalands län

Länsstyrelsen Norrbotten

Länsstyrelsen Östergötland

Länsstyrelsen i Västmanlands län

Malmö kommun

Malå kommun

Myndigheten för delaktighet

Myndigheten för digital förvaltning

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

Nacka kommun

Naturvårdsverket

Oxelösunds kommun

Patent- och registreringsverket

Pensionsmyndigheten

Piteå kommun

Polismyndigheten

Post- och telestyrelsen

Regelrådet

Region Jämtland Härjedalen

Region Kronoberg

Region Skåne

Region Stockholm

Region Västmanland

Riksarkivet

Riksdagens ombudsmän

Riksgälden

Scrive AB

Signicat AB

Skatteverket

Sollefteå kommun

Sotenäs kommun

Statens jordbruksverk

Statens servicecenter

Statens skolverk

Statens tjänstepensionsverk

Statistiska centralbyrån

Statskontoret

Stockholms kommun

Stockholms universitet

Strömsunds kommun

Sundbybergs kommun

Swedac

Svenska institutet för standarder (SIS)

Svenskt Näringsliv

Sveriges advokatsamfund

Sveriges akademikers centralorganisation

Sveriges Kommuner och Regioner

Säkerhets- och försvarsföretagen

Säkerhetspolisen

Sölvesborgs kommun

Tibro kommun

Tillväxtverket

Tjänstemännens centralorganisation

Totalförsvarets forskningsinstitut

Transportstyrelsen

Umeå kommun

Universitets- och högskolerådet

Upphandlingsmyndigheten

Uppsala kommun

Verket för innovationssystem

Vetenskapsrådet (SUNET)

ZealiD AB

Åklagarmyndigheten

Örebro kommun

Remissvaren ska ha kommit in till Infrastrukturdepartementet **senast den 16 augusti 2021**. Svaren bör lämnas per e-post till i.remissvar@regeringskansliet.se och med kopia till i.esd.remisser@regeringskansliet.se. Ange diarienummer I2021/00503 och remissinstansens namn i ämnesraden på e-postmeddelandet.

Svaret bör lämnas i två versioner: den ena i ett bearbetningsbart format (t.ex. Word), den andra i ett format (t.ex. pdf) som följer tillgänglighetskraven enligt lagen (2018:1937) om tillgänglighet till digital offentlig service. Remissinstansens namn ska anges i namnet på respektive dokument.

Remissvaren kommer att publiceras på regeringens webbplats.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i betänkandet. Om remissen är begränsad till en viss del av betänkandet, anges detta inom parentes efter remissinstansens namn i remisslistan. En sådan begränsning hindrar givetvis inte att remissinstansen lämnar synpunkter också på övriga delar.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Betänkandet kan laddas ned från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Remissinstanserna kan utan kostnad beställa tryckta exemplar av betänkandet hos Elanders Sverige AB via följande [länk](#).

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria Svara på remiss – hur och varför (SB PM 2003:2, reviderad 2009-05-02). Den kan laddas ner från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Lena Carlsson
Departementsråd

Kopia till

Elanders Sverige AB, e-postadress: betankande@elanders.com

Sammanfattning

Inledning

Den starkaste drivkraften bakom användningen av betrodda tjänster inom den offentliga förvaltningen är givetvis den digitalisering som alltjämt pågår i samhället. Även om vissa betrodda tjänster funnits under lång tid pekar vårt kartläggningsarbete mot att behoven rörande dessa tjänster fortsatt kommer att öka. Detta beror delvis på att allt fler processer och arbetsmoment i den offentliga förvaltningen digitaliseras, delvis på att allmänhetens förväntningar om att genomföra sina ärenden digitalt ökar. Det förekommer även författningsbestämmelser som ställer krav på användning av vissa betrodda tjänster. Den i skrivande stund pågående pandemin har därtill accelererat den offentliga förvaltningens digitaliseringstakt och därigenom dess behov av betrodda tjänster.

Utredningen har i uppdrag att kartlägga och analysera den offentliga förvaltningens behov av åtgärder för ökad och standardiserad användning av betrodda tjänster samt lämna förslag på sådana åtgärder. En slutsats som kan dras av kartläggningsarbetet är att det inte finns något isolerat värde i en ökad användning av betrodda tjänster i den offentliga förvaltningen. Värdet av en ökad användning kommer i stället när betrodda tjänster utifrån verksamhetens behov används på ett ändamålsenligt sätt. Utredningens förslag i detta delbetänkande fokuserar därmed i stort på sådana åtgärder som leder till en enkel och ändamålsenlig användning av betrodda tjänster i den offentliga förvaltningen.

Kartläggning av den offentliga förvaltningens behov

Vår kartläggning visar att den offentliga förvaltningen i dagsläget upplever störst behov av att på olika sätt kunna använda och hantera elektroniska underskrifter. Många aktörer upplever osäkerhet kring vissa eller alla steg i hanteringen av elektroniska underskrifter. Det kan gälla allt från bedömningen av om underskrifter krävs till bevarandet av elektroniskt undertecknade handlingar. Vi bedömer att det finns ett stort behov av ett mer samlat och utvecklat stöd för förvaltningen att tillgå för dessa frågor. Vidare visar kartläggningen att det finns ett behov av stöd som gör det enklare att kunna validera elektroniska underskrifter, framför allt sådana som lämnas in till förvaltningen. Det finns bl.a. en osäkerhet kring om en betrodd tjänst som har skapat en underskrift, eller tillhandahållaren av tjänsten, lever upp till de krav som ställs i eIDAS-förordningen.

Elektroniska stämplat, som en form av utställarverifikation, används endast i begränsad omfattning i förvaltningen. Eftersom flera aktörer har framfört att de ser ett behov av att i framtiden kunna använda elektroniska stämplat samt gett uttryck för utmaningar där elektroniska stämplat hade varit en lämplig lösning finns det ett behov av stöd rörande användningen även av dessa tjänster.

När det gäller elektroniska tidsstämplat, certifikat för autentisering av webbplatser och elektroniska tjänster för rekommenderade leveranser har kartläggningen inte visat att förvaltningen i dagsläget upplever något behov av dessa specifika tjänster som föranleder förslag från vår sida.

När bör den offentliga förvaltningen använda avancerade eller kvalificerade elektroniska underskrifter?

Utredningen ska enligt direktiven tydliggöra när avancerade respektive kvalificerade elektroniska underskrifter bör användas i den offentliga förvaltningen. I Sverige finns det en utbredd användning av avancerade elektroniska underskrifter medan kvalificerade elektroniska underskrifter endast används i begränsad omfattning. I dagsläget finns det vidare ett relativt stort antal tillhandahållare av betrodda tjänster i Sverige. Det finns emellertid endast två tillhandahållare som är kvalificerade.

Vi ser inget självändamål med en ökad användning av kvalificerade elektroniska underskrifter. Enligt vår uppfattning är det inte heller lämpligt att på en generell nivå slå fast när avancerade respektive kvalificerade elektroniska underskrifter bör användas. Detta kräver en kartläggning av vilka behov en specifik verksamhet har och vilka krav som externa regelverk uppställer. Utifrån en sådan kartläggning går det sedan att bedöma om elektroniska underskrifter bör användas samt eventuell nivå för sådana underskrifter. Utan att ha full inblick i behoven går det inte att göra en fullgod bedömning om det är mest lämpligt att använda avancerade eller kvalificerade elektroniska underskrifter. Det är således behoven i de enskilda processerna där underskrifterna ska användas som måste avgöra. Detta gäller både när aktörer i den offentliga förvaltningen fattar besluten på egen hand och vid utformning av författningsbestämmelser som reglerar användning av elektroniska underskrifter. Även om vi inte anser det lämpligt att fastställa när respektive nivå ska användas kan vi utifrån vår kartläggning dra vissa slutsatser om faktorer som bör påverka bedömningen. Exempelvis talar den interoperabilitet som en kvalificerad elektronisk underskrift har för att använda denna typ av underskrift i gränsöverskridande sammanhang.

En utökad tillitsförteckning

Vår kartläggning visar att många aktörer inom förvaltningen upplever det som svårt att bedöma om vissa betrodda tjänster lever upp till kraven i eIDAS-förordningen. Detta påverkar även möjligheterna att anskaffa tjänster för skapande av avancerade elektroniska underskrifter och förutsättningarna för att validera dessa underskrifter.

Varje medlemsstat i EU ska enligt eIDAS-förordningen upprätta, underhålla och offentliggöra en förteckning över kvalificerade tillhandahållare av betrodda tjänster och de kvalificerade betrodda tjänster som dessa aktörer tillhandahåller. Det främsta användningsområdet för förteckningarna är att de möjliggör kontroll och validering av kvalificerade betrodda tjänster. Det finns emellertid inga hinder mot att även föra upp icke kvalificerade tillhandahållare och icke kvalificerade betrodda tjänster på förteckningen. En europeisk infrastruktur finns alltså redan på plats som möjliggör de kontroller som förvaltningen efterfrågar. Vi anser därför att en utökning av den för-

teckning som redan existerar i Sverige är det bästa sättet att tillgoda behoven och även det lämpligaste alternativet sett till de EU-rättsliga aspekterna då området i stor utsträckning är harmoniserat och att nationella lösningar kan uppställa hinder mot den fria rörligheten. En utökning av förteckningen hade även höjt säkerheten och stärkt tilliten vid användning av betrodda tjänster.

Vi föreslår att förteckningen ska benämnas tillitsförteckning och att tjänster som skapar och validerar avancerade elektroniska underskrifter eller stämplat ska få föras upp på förteckningen. Tillhandahållare eller tjänster förs upp på förteckningen efter en ansökningsprocess som innefattar en kontroll av om de uppfyller vissa kriterier och tekniska krav.

En nationell valideringstjänst

Vårt kartlägningsarbete har visat att många aktörer inom förvaltningen upplever svårigheter med valideringen av elektroniska underskrifter. Många har även framfört behov av en förvaltningsgemensam valideringstjänst som stödjer validering av både utländska och svenska elektroniska underskrifter. Vi bedömer att en nationell valideringstjänst för validering av elektroniska underskrifter och stämplat som både inkommer till och skapas av offentliga aktörer hade starkt bidragit till att lösa denna problematik. Det finns även stora samordningsvinster för förvaltningen med en sådan lösning.

Vi föreslår att Myndigheten för digital förvaltning (DIGG) ska tillhandahålla en sådan valideringstjänst och att den ska benämnas nationell valideringstjänst. Det ska finnas både en central version och en möjlighet att ha lokalt installerade versioner av tjänsten. Tjänsten ska vara tillgänglig för statliga myndigheter, kommuner, regioner, offentligt styrda organ och privata aktörer som yrkesmässigt bedriver verksamhet som till någon del är offentligt finansierad inom vissa utpekade områden. Även enskilda mottagare av elektroniskt undertecknade och stämplat handlingar som skapats av ovan nämnda aktörer ska kunna använda tjänsten för att validera sådana handlingar.

Stöd för att underlätta bevarande av elektroniskt undertecknade och stämplade handlingar

Bevarande av elektroniskt undertecknade och stämplade handlingar är ett område där vår kartläggning visat att det finns stora behov av tekniska lösningar och andra stöd avseende de bedömningar som behöver göras. Den grundläggande problematiken med bevarande av elektroniskt undertecknade och stämplade handlingar är att dessa har en tidsbegränsad giltighet som grundar sig både i tillgång till nödvändiga kontrollkällor samt krypteringsnyckelns livslängd. En kompletterande åtgärd som en myndighet kan företa är att stämpla handlingen och dess valideringsdata med myndighetens elektroniska stämpel. Eftersom dessa stämplar bygger på samma teknologi som den undertecknade eller stämplade handling som stämplas kommer man med denna lösning dock inte helt runt den grundläggande problematiken med tidsbegränsad giltighet.

En lösning som tagits fram för att hantera denna problematik är s.k. valideringsintyg. Valideringsintyg är en metod som underlättar möjligheten att skapa en härledningsbar kedja av bevis som kan påvisa den ursprungliga giltigheten av en underskrift eller stämpel vars kontrollfunktion inte längre kan valideras som giltig. Metoden bevarar alltså inte eller förlänger livslängden av den ursprungliga kontrollfunktionen, men bestyrker den och alla andra bestyrkanden.

Vi bedömer att användandet av valideringsintyg potentiellt kan medföra sådana fördelar för den offentliga förvaltningen i stort att frågan bör utredas vidare. Vi föreslår därför att Riksarkivet och DIGG får i uppdrag att utreda förutsättningarna för att använda valideringsintyg som metod för att bevara undertecknade och stämplade handlingars giltighet. Myndigheterna ska även utreda förutsättningarna för att valideringsintygen skapas inom ramen för den nationella valideringstjänsten.

Utöver den tekniska lösning som valideringsintyg kan innebära har kartläggningen även visat att det finns ett stort behov av ökat stöd rörande bedömningar kring bevarande och gallring av elektroniskt undertecknade eller stämplade handlingar. Vi föreslår därför att Riksarkivet ska få i uppdrag att utreda förutsättningarna för att införa generella bestämmelser och/eller annat stöd avseende bevarande av elektroniskt undertecknade eller stämplade handlingar.

Ett utökat och reformerat stöd till den offentliga förvaltningen

I dagsläget finns det inget samlat stöd eller en för förvaltningen gemensam vägledning rörande införande och hantering av betrodda tjänster. Det finns ett stort behov av sådana stöd och det stöd som finns i dag behöver utökas. I dagsläget är ansvaret för att ge stöd även delat mellan Post- och telestyrelsen (PTS) och DIGG. Vi föreslår att PTS inte längre ska ha i uppgift att ge stöd och information till myndigheter avseende betrodda tjänster. PTS ska dock fortsatt ge sådant stöd till enskilda. DIGG ska i stället enligt vårt förslag få som uppgift att främja användningen av betrodda tjänster. Myndigheten ska även få i uppdrag att ta fram en vägledning för den offentliga förvaltningens användning av betrodda tjänster.

En ökad användning av elektroniska stämplat bör främjas

Den elektroniska stämpelns juridiska funktioner är desamma som den elektroniska underskriftens. Den avgörande skillnaden mellan underskriften och stämpeln är endast att det är en utställarverifikation från en enskild individ respektive en juridisk person. Vi ser att kunskapsnivån rörande vilka användningsområden som elektroniska stämplat kan ha inom den offentliga förvaltningen behöver ökas och vi bedömer att en ökad användning av elektroniska stämplat särskilt bör främjas av DIGG.

Ökad medverkan i standardiseringsarbete

Standarder spelar en stor roll inom området betrodda tjänster. Det standardiseringsarbete i Europa som avser eller påverkar tillhandahållare av betrodda tjänster genomförs i dag av ett antal aktörer och då främst europeiska tillhandahållare av betrodda tjänster, deras underleverantörer, fristående experter och experter från olika medlemsstaters myndigheter. Från Sverige deltar bl.a. ett fåtal tillhandahållare av betrodda tjänster och experter. Svenska myndigheter bidrar och deltar i dag endast i begränsad omfattning i arbetet. Vi anser att Sveriges påverkan på standardiseringsarbetet kan förbättras.

Vår uppfattning är vidare att det är angeläget att Sverige tar en mer aktiv roll i det relevanta standardiseringsarbetet.

Både DIGG och PTS har i sina instruktioner uppdrag som avser standardisering. Vår bedömning är att det standardiseringsarbete som bedrivs avseende betrodda tjänster kan samordnas i större utsträckning än vad som sker i dag. Vi bedömer också att det finns behov av ett mer strategiskt arbete och att resurser tillsätts i sådan utsträckning att Sverige kan påverka utifrån sina prioriteringar på området. Mot den bakgrunden föreslår vi att regeringen ger DIGG och PTS i uppdrag att, i samråd med relevanta aktörer på området, ta fram en handlingsplan för hur Sverige ska kunna påverka standardiseringsarbetet i större utsträckning än i dag.

Utformning av författningsbestämmelser rörande underskrifter

Författningsbestämmelser rörande användning av elektroniska underskrifter är inte enhetligt utformade. I syfte att uppnå en mer enhetlig och långsiktigt utformad lagstiftning anser vi att bestämmelser som tillåter användning av elektroniska underskrifter som huvudregel bör vara teknikneutralt utformade. Angivande av vilken nivå av elektronisk underskrift som krävs bör endast anges i lag om det bedöms nödvändigt för att säkerställa en tillräckligt hög nivå av informations-säkerhet för det sammanhang där underskriften ska förekomma.

Teknikneutraliteten bör inte heller nödvändigtvis avgränsas till underskrifter. Teknikneutrala bestämmelser bör även enligt vår mening utformas så att de möjliggör användning av elektroniska stämplat när det är lämpligt.

